

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

154. Styrstad, kyrkogårdsmuren, Lösings hd.

Pl. LI. Fig. 1.

Litteratur: B. 856; L. 1097; W. 17; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 515—516; P. A. Säve, *Reseber.* 1862, s. 32; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 163, teckn. av nedre hälften; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 20, teckn.

På teckningen i B. 856, se s. 145, sitter denna runsten bredvid föregående i liggande ställning på kant uti kyrkogårdsmuren, men synes liksom föregående varit försvunnen på Broocmans tid; P. A. Säve säger den vara återfunnen under kyrkans reparation och grävningarne därvid.

Nu sitter runstenen i liggande ställning uti södra kyrkogårdsmuren på utsidan invid marken 11 m öster om porten, 3,5 m från murens östra ända, 11 steg öster om Ög. 153. Toppen, som redan B. 856 visar avbruten, är nu förlorad.

Ämnet är blågrå granit.

Inskriften börjar i högra slingan, och runorna stå med toppen inåt stenen. I högra slingans sista ord **kumb[*l*]** är **k** upptill skadat, av **b** halva nedre ringen och hela **l** bortslagna. Det bortslagnas sista ord bör hava varit **fapur**; B. 856 har **i** för **f** och på oväntat avstånd från **apur**; kolon bör ock hava funnits efter **fapur**.

Vänstra slingan börjar med **sin**, av vars **s**, som är vänderuna, blott övre staven och mellanstrecket äro i behåll. Uti **u** i **kupan** och **kup** utgår bistaven ett stycke till höger om staven. I **selu** är vänderunan **s** nästan alldeles avflagad, av nedre staven och mellanstrecket synes en antydning; **e** har troligen prick, om den ock vidgats genom avflagning, som ock förstört övre delen av **l** och det inre av **u**.

Inskriften är alltså följande, med de runor inom [], som äro tillsatta på grund av B. 856:

aosa : lit : kiara : kumb[*l*] pita : eftir : auar : fapur :] sin : kupan : kup : ialbi : selu : auars :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55

Ristningen **aosa** för *Asa* anger, att *ā* uttalats nasalerat som franskt *an*. Namnet **auar**, gen. **auars**, skulle möjligen kunna motsvara fg. *Auair*, D. R. 76 **ouair** Helnæs, fht. *Anagēr*, om man av detta namn finge antaga en sådan utveckling i senare leden som i isl. *Óláfr* jämte *Óleifr*. Då detta namn emellertid är sällsynt, synes det riktigare att antaga **auar** motsvara fsv. *Øarus*, *Øiarus* SD. III, 100, 16 (1311), fvn. *Eyarr*, vilket ristas **ayar** B. 797, L. 875 Runtuna, Södml., undersökt av mig 1899.

Översättning: Asa lät göra denna minnesvård efter Öjar, sin fader god. Gud hjälpe Öjars själ!

I. Ög. 154. Styrstad.